

Liv. Det er nemlig ikke saa lang Tid siden, at den ærede Ordfører stod paa et Standpunkt, der var meget forskelligt fra det, han nu indtager. Jeg kan saaledes henvise til de Citater, som blev anførte af det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), hvorved det blev godtgjort, hvorledes den ærede Ordfører fra April til nu paa meget væsentlige Punkter har skiftet Anskuelse. Men nu mener den ærede Ordfører altsaa at være naaet til et Standpunkt, som han kan fastholde, som han kan leve paa Resten af sit Liv. Det er saa saare naturligt, at den ærede Ordfører ikke ønsker at spørge Vælgerne, han ved, at han er valgt i en Kreds, hvor han staar som Mindretalsmand, og kom det til et nyt Valg, er det meget sandsynligt, ja, man kan næsten betragte det som sikkert, at den ærede Ordfører ikke vilde kunne opnaa Valg igen, derfor er det saare naturligt, at han er imod, at Vælgerne skulle spørges.

Den ærede Ordfører henvendte nogle Ord til det socialdemokratiske Parti om, at vi i vort Program og omkring paa vore Møder havde givet Vælgerne mange Løfter — det er sandt —, og den ærede Ordfører mente, at hvis den Dag oprandt, da Socialdemokratiet kom til Magten, vilde det gaa os, som det er gaaet Venstre, at vi kom til at bryde disse Løfter, vilde ikke være i Stand til at indfri dem. Deri tror jeg, den ærede Ordfører tager højlig fejl. Jeg tror, at den Dag, da Socialdemokratiet kommer til at danne Regeringen i dette Land, ville vore Løfter blive indfrie. Det samme kunde Venstre ogsaa med Lethed have gjort. Da Venstre overtog Magten for 8 Aar siden, stod det med et Fler-tal saa stærkt, som næsten ingen Regering nogetsteds har staaet. Om Venstre havde udnyttet sin Magtstilling den Gang, kunde det med Lethed have indfriet de Løfter, som det, inden det overtog Magten, havde givet den danske Befolkning. Men Venstre brød sit Program, Venstre sveg sine Løfter, det ene efter det andet, og derfor staar Venstre nu som det ynkelige Parti, vi se for os, et Parti, splittet i, jeg ved ikke hvor mange Afskygninger og Afdelinger, modstridende og bekæmpende hverandre indbyrdes, og de staa nu her i denne Sag i en inderlig Alliance med deres gamle Modstandere, Højre.

Jeg vil til Slutning henvende nogle Ord til Højre. Vi have nu hørt en Række Højremænd tage Ordet i denne Sag, og det har her som altid vist sig, at Højre staar indbyrdes uenigt. Den ene staar op

og taler imod den anden, der er, synes jeg, fuld Opløsning indenfor Højres Parti. Det er ikke alene her paa Rigsdagen, at de staa uenige og i Strid med hverandre, vi se det samme udenfor denne Sal. Vi se i Højres Presse, at der er nogle Blade, som stærkt angribe deres Folketingsmænd herinde paa Rigsdagen, og vi se, hvorledes det murrer og knurrer ude mellem Højres Vælgere, der er den stærkeste Misfornøjelse med den Stilling, som deres Rigsdagsmænd have taget herinde i Salen til denne Sag. Vi se, hvorledes Højre nu agter at afholde et stort Tog i Morgen, et Folketog, der imidlertid synes at flakke hjemløst omkring, der hverken har noget Udgangspunkt eller synes at kunne faa noget Maal. De vilde først til Amalienborg — det blev nægtet dem. De vilde da om til Folketinget — der kunde de heller ikke komme an, og nu have de lejet sig et Lokale, hvor de selvfølgelig have Lov og Ret til at samles. Jeg har set en Opfordring til Damerne, som skulle tage Del i dette Tog, om at møde sortklædte. Det passer sikkert udmærket. Efter den Stemning, der raader udenfor Salen blandt Højres Vælgere, og særlig efter den Stilling, som Højres Folketingsmænd indtage i denne Sag, er det saare naturligt, at de klæde sig i Sæk og Aske.

Naar de ellers ikke have vidst, hvor de skulde gaa hen med deres Protest, synes jeg, det rette Sted, de havde haft at henvende sig, var paa Frederiksberg ude paa Mariendalsvej hos den Mand, der staar som Højres Ordfører og Formand. Jeg synes, det var der, de skulde gaa hen med deres Protest, det vilde være det eneste rigtige Sted at aflevere deres Protest og sige det, de have paa Sinde. Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) talte i Gaar om, at naar han stemte for dette Forlig, var det, fordi Højre befandt sig i en Nødstilstand. Det er vist et sandt Ord, at Højre befinder sig i en Nødstilstand. Det var ogsaa Tilfældet i 80erne, da Højres Politik spillede Fallit, da Højre havde tabt Fodfæstet ude i Befolkningen. Partiet befandt sig da i en virkelig Nødstilstand. De gjorde den Gang det, som mange Mennesker gøre, naar de ere i Nød. Naar man ikke kan faa Hjælp ad lovlig Vej, bruger man de ulovlige Veje. Den Gang kom de ud over Nødstilstanden ved at forgribe sig paa Statskassens Midler og anvende dem uden Lov og Ret. Det er ikke muligt for Højre at gentage dette Eksperiment, Højre kan nu ikke længere